

Hundens Undran

När blev jag en börda
När blev jag ett besvär
Vad gjorde jag för fel
Jag bara undrar när

När tog leken och glädjen slut
Och den härliga varma stund
Som bara var för oss, vår egen
Då det var så fint att vara hund

Din röst var då så smeksam
Och ditt ansikte var så leende
Nu har det kallnat och hårdnat
Var den tiden bara ett skeende

Kommer kärlek förpackad
Med hållbarheten begränsad
Och tar slut när den töms
Eller blir gammal och steltnad

Nu när jag vill vara nära dig
Befaller du mig att gå undan
När jag bjuder upp till lek
Ser jag bara din tomma undran

Förut höll vi ihop, var en familj
Då kände jag mig så trygg
Nu när jag söker dig
Ser jag där bara din rygg

Förut pratade du med mig
Och skrattade åt mina upptåg
Nu är kommandon allt jag hör
Du ser inte nu vad du då såg

När blev jag en börda
Vad gjorde jag mot dig
Som kylde din kärlek
Och vände dig emot mig

Är en människas kärlek
Inte djup som en brunn
Som räcker min korta tid
Utan bara ytlig och tunn

Forfatter: Anders Hallgren, (August i 2014)

Foto: Signe Aarskog